DR. HERMANN PORAS (1835–1899) – FONDATORUL SANATORIULUI DIN SOLCA

OVIDIU BÂTĂ

Dr. Hermann Poras (1835–1899) – Gründer des Sanatoriums aus Solka

(*Zusammenfassung*)*

Hermann Poras (geb. 1. Mai 1835 in Czernowitz, gest. 25. Mai 1899 in Czernowitz) war Arzt und Politiker, Gründer und Direktor des Sanatoriums und der Wasser-Heilanstalt aus Solka. Nachdem er sein Studium an der Wiener Medizinischen Hochschule 1859 beendet hat, arbeitete er in Czernowitz als Arzt bis 1872, dann als Bezirksarzt im politischen Bezirk Radautz zwischen 1872 und 1893. Er war Gemeinderat in Czernowitz und Abgeordneter der Stadtkurie während der dritten Wahlperiode (1870–1871). Er heiratete Henrietta Weiss, mit der er sechs Kinder hatte. 1891 begann der Aufbau eines Sanatoriums in Solka, der am 5. Juli 1892 eröffnet wurde.

In der österreichischen Zeit war der Kurort Solka auch als „Perle der Bukowina" bekannt. Die sogenannte „Dr. Poras"-Heilanstalt hatte damals sehr viele Besucher aus allen Kaiserländern.

Nach seinem Tod wurde die Leitung des Sanatoriums von seinem Sohn, Dr. Josef Poras, übernommen.

Schlüsselwörter und -ausdrücke: Hermann Poras, Solka, Sanatorium, Kurort, Gründung.

Acum 123 de ani, la 5 iulie 1892, în Solca, veche aşezare bucovineană, a avut loc, într-o atmosferă sărbătorească, deschiderea oficială a Sanatoriului şi Institutului de hidroterapie „Dr. Poras".

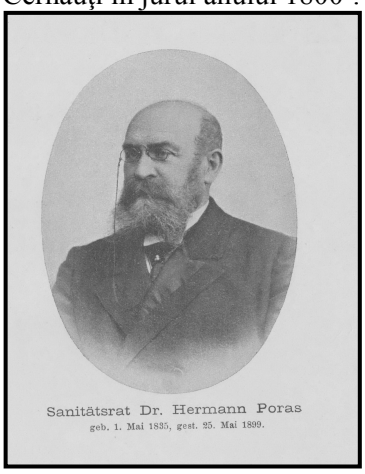
---

* Traducere: Ştefăniţa-Mihaela Ungureanu.

Analele Bucovinei, **XXII**, *2* (45), p. 587–597, Rădăuţi-Bucureşti, 2015

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

Întemeietorul acestui stabiliment, doctorul Hermannn Poras, s-a născut la 1 mai 1835 în Cernăuţi, tatăl său fiind Israel Poras, comerciant evreu stabilit în Cernăuţi în jurul anului 1800[1].

Hermann Poras a urmat cursurile gimnaziale la Gimnaziul Superior de Stat din Cernăuţi (*Staatsobergymnasium*), apoi a studiat medicina la Şcoala Medicală din Viena, pe care o absolvă în 23 decembrie 1859. După absolvire, se întoarce la Cernăuţi, unde lucrează ca medic până în anul 1872, bucurându-se, în această calitate, de încrederea celor mai selecte cercuri din oraş. S-a remarcat îndeosebi în anul 1866, când în zonă s-a abătut holera şi tifosul exantematic.

În anul 1871 a intrat în serviciul statului, devenind secretar (conţopist) pe probleme sanitare la sediul Guvernului Bucovinei[2].

Între anii 1872 şi 1893, a fost medicul districtului Rădăuţi. Stabilit în Rădăuţi, dr. Poras a fost ales, în anul 1872, ca membru în Consiliul Comunităţii Evreieşti din Rădăuţi.

În anul 1893 a fost chemat să lucreze din nou pentru guvern, iar în anul 1896 a devenit medic districtual general.

Începând cu anul şcolar 1893/94, a predat cursuri de stomatologie şi igienă şcolară la Institutul Pedagogic din Cernăuţi[3].

Dr. Hermann Poras, care a dovedit mereu un viu interes pentru fenomenele vieţii sociale publice, a fost consilier comunal în Cernăuţi şi deputat al curiei oraşelor (Cernăuţi) în legislatura a III-a (1870–1871). În camera legislativă bucovineană a aderat la Partida constituţionalilor (centraliştii)[4].

S-a căsătorit, în anul 1865, cu Henrietta Weiss (1843–1910), din Lvov, cu care a avut şase copii: Friederike (1867), Rosa (1869), Edward (1871), Josef (1874, medic), Richard (1876, medic) şi Anna (1882).

În timpul cât a fost medic al districtului politic Rădăuţi, s-a preocupat intens atât pentru asigurarea unei bune situaţii sanitare, cât şi pentru înfiinţarea unor noi unităţi terapeutice şi sanitare în Bucovina, de exemplu Spitalul din Rădăuţi[5].

---

[1] Joe Poras, *The Poras Family connection to Czernowitz, capital of the Bukowina, of the Austro-Hungarian Empire. 1800–1917*, [on-line], accesat 11 iulie 2015, la URL: www.czernowitz.ehpes.com/mempages/poras/czernowitz.html.

[2] „Bukowinaer Post", Czernowitz, VI. Jahrgang, Nr. 845, Sonntag den 28. Mai 1899, p. 3–4.

[3] *Ibidem*.

[4] Mihai-Ştefan Ceauşu, *Parlamentarism, partide şi elită politică în Bucovina habsburgică (1848–1918)*, Iaşi, Editura Junimea, 2004, p. 516.

[5] *Lege, privitoare la ridicarea unui spital public la Rădăuţi*, 20 decembrie 1874, Legea 2, publicată în „Foaia legilor şi ordinaţiunilor pentru Ducatul Bucovinei", 1875, mănunchiul/partea I, p. 2.

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

În toamna anului 1875, a fost sancţionată *Legea*[6] din 21 noiembrie 1874, votată de Dieta Bucovinei şi, odată cu ea, *Statutul pentru organizarea spitalelor publice din Bucovina*, din 8 ianuarie 1875.

Cu Ordinul din 5 iulie 1876, Comitetul provincial a cerut Primăriei Rădăuţi să aleagă, conform legii amintite, o conducere pentru spital. Primăria a delegat în conducerea spitalului pe Adolf Marin (primarul Rădăuţilor, octombrie 1867 – 13 noiembrie 1897), în calitate de preşedinte, iar în calitate de membri pe consilierii comunali Orestes Renney de Herszeny, prefect (k. k. Bezirkshauptmann), Josef Janitzki, contabil (k. k. Wirtschaftsbuchhalter), dr. Hermannn Poras, consilier sanitar şi medic de judeţ (k. k. Sanitätsrat und Bezirksarzt) şi Leon Mölner, brutar (Bäckermeister)[7].

Deşi trecuseră 10 ani de când spitalul fusese construit şi complet amenajat pentru a fi pus în funcţiune, Comitetul provincial a respins mereu cererile pentru numirea unui medic şi a unui administrator sub pretextul că spitalul nu avea încă un statut şi un regulament de funcţionare care să fi fost aprobate.

La 22 iulie 1877, conducerea spitalului a înaintat Comitetului provincial un statut şi un regulament de funcţionare pentru medic şi administrator, ambele întocmite de dr. Hermann Poras, solicitând dispoziţii urgente pentru deschiderea spitalului[8].

În 20 iulie 1888, dr. Hermann Poras a făcut parte din delegaţia comunităţii oraşului Rădăuţi care a participat la dezvelirea monumentului de la Voievodeasa, înălţat la iniţiativa arendaşului Josef Fischer şi prin contribuţia sticlarilor germani din Voievodeasa, monument menit să cinstească întâlnirea arhiducelui Rudolf de Austria (1858–1889) cu sticlarii din această localitate[9], în timpul călătoriei sale făcută în Bucovina, în iulie 1887.

În calitate de medic de circumscripţie, dr. Poras a vizitat şi Solca, localitate care în acea vreme era arondată districtului politic Rădăuţi.

Anticipând potenţialul terapeutic al zonei şi aşezării Solca – poziţia geografică deosebită, climatul subalpin constant, calităţile curative ale aerului şi apei, prezenţa pădurilor de molid şi existenţa în zonă a izvoarelor de slatină – şi, din dorinţa de a oferi aceste elemente terapeutice publicului larg, dr. Hermann Poras începe, în anul 1891, construirea unui sanatoriu în Solca, pe locul cumpărat de la românul Vasiloschi[10].

---

[6] 26. *Lege, în privinţa principiilor pentru instituirea şi administrarea spitalelor generale publice în Bucovina*, dată în 21 noiembrie 1874, publicată, la 8 decembrie 1874, în „Foaia legilor şi a ordinăciunilor pentru Ducatul Bucovinei din anul 1874", mănunchiul XXV, p. 75.

[7] Franz Wiszniowski, *Radautz, die deutscheste Stadt des Buchenlandes*, München, Waiblingen, Selbstverlag, 1966, p. 241.

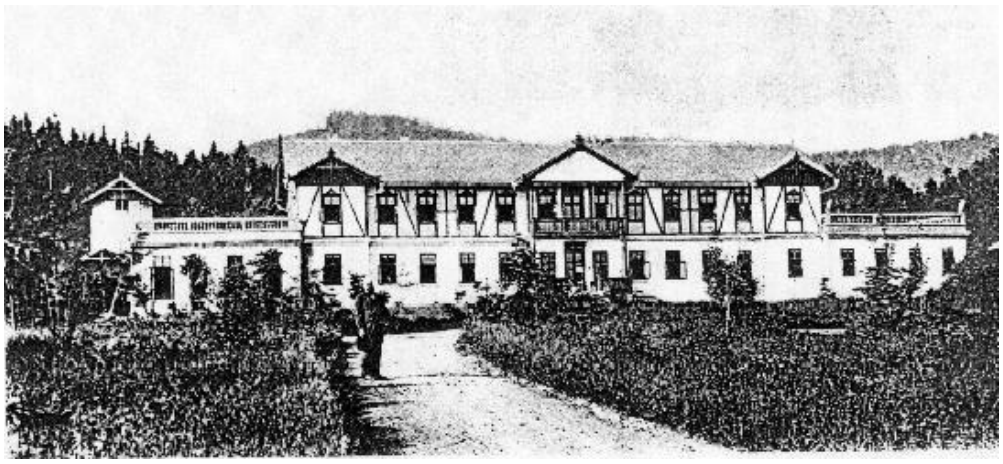
[8] *Ibidem*.

[9] *Ein patriotisches Werk*, în „Bukowinaer Rundschau", Czernowitz, VII. Jahrgang, Nr. 546, Sonntag den 22. Juli 1888, p. 5.

[10] *Condica cronicală a parohiei Solca*, manuscris, p. 34.

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

Planurile pentru construirea sanatoriului au fost elaborate de inginerul Georg Bardel din Gleichenberg (vezi *Anexa*). Pentru instalaţiile tehnice au fost luate ca model staţiunile din Gleichenberg şi Reichenhall[11]. Sanatoriul a fost amplasat într-un peisaj pitoresc, în mijlocul unor grădini splendide, în imediata apropiere a pădurii din Solca, spaţiul principal al activităţii din staţiunea înconjurată de culmi muntoase acoperite de păduri de molid.

Dr. Hermann Poras în faţa Sanatoriului.

Prin practica sa medicală extinsă şi datorită numeroaselor sale relaţii interne şi externe cu medicii, doctorului Poras nu i-a fost greu să dirijeze atenţia unor cercuri tot mai largi spre tânăra staţiune curativă şi, astfel, s-a ajuns ca, după puţini ani, câteva sute de persoane să-şi petreacă vara la Solca.

Pentru a atrage un număr cât mai mare de vizitatori, locuitorii din Solca s-au unit şi au înfiinţat Asociaţia de înfrumuseţare solcană (*Solkaer Verschönerungsverein*), asociaţie care „purta grija amenajării interne a localităţii”[12].

În anul 1893, Solca a fost ridicată de Guvernul c. c. al Bucovinei la rangul de staţiune balneară, iar administraţia staţiunii, conform *Regulamentului balnear*, emis în acelaşi timp, a fost transferată Comisiei balneare. Şeful acestei Comisii a fost ales consilierul sanitar dr. Hermann Poras, care a rămas în această funcţie până la moarte[13].

Inaugurarea Sanatoriului a fost adusă la cunoştinţa publicului prin anunţuri în presa vremii.

---

[11] *Bericht aus dem Sanatorium Dr. Poras im Kurorte Solca in der Bukowina für die Jahre 1892–1902. Anlässlich des zehnjährigen Bestandes der Anstalt herausgegeben von der Anstaltsleitung*, Leipzig und Wien, Franz Deuticke, 1902, p. 81.

[12] *Ibidem*, p. 79.

[13] *Ibidem*.

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

Am 5. Juli 1892:

Eröffnung.

des

behördlich concessionirten

Sanatoriums und der Wasser-Heilanstalt

zu Solka in der Bukowina.

Klimatische Höhenstation. **Saison vom 1. Juni bis 1. September.** Geschützte Lage an den Ausläufern der Karpathen. Mildes seealpines Klima mit unbedeutenden Temperatur-Schwankungen. Reine, balsamische, ozonreiche Luft. Vorzüglich eingerichtete

Wasser-Heilanstalt und Inhalations-Säle

für Fichtennadeldämpfe, für Soolzerstäubung der natürlichen Solkaer Quellsole und der verschiedensten Mineralwässer. An sonstigen Curbehelfen: **Massage, Electricität,** vorzügliche **Schafmolke, Milch-** und **Kefirkuren,** Medicinalbäder verschiedenster Art und ganz besonders der natürlichen Sool-, Fichtenextract-, Malz-, Klei-, Schwefel- und Moorbäder. Confortable Unterkunft u. vorzügliche Verpflegung im Sanatorium zu mässigen Preisen. Apotheke, Post- und Telegraphenstation im Orte. Eigenthümer der Anstalt: Dr. H. PORAS, k. k. San.-Rath. Verantwortlicher Leiter: Dr. C KRÓLIKOWSKI, Gemeindearzt in Solka.

Auskünfte ertheilen der Eigenthümer der Anstalt und die Anstaltsleitung in Solka. 320

Anunţ publicitar, în „Bukowinaer Runschau”, Czernowitz, XI. Jahrgang, Nr. 1157, Dienstag den 5. Juli 1892, p. 4.

În Solca exista la acea dată un Institut de hidroterapie (*Kaltwasserheilanstalt*), al cărui proprietar şi director era medicul evreu dr. Eduard Beilich. În anul 1898, dr. Hermann Poras s-a asociat cu dr. Eduard Beilich, preluând şi conducerea acestui stabiliment[14], a cărui administrare a fost luată în arendă, în anul 1899, de Jakob Karp. Stabilimentul (*Cursalon*) oferea celor interesaţi „20 de camere elegant mobilate, la preţuri foarte convenabile, zilnic bucătărie cuşer şi cele mai bune băuturi”[15].

Intenţia dr. Poras a fost ca în sanatoriul său să fie trataţi pacienţi care sufereau de boli ale aparatului respirator, sistemului nervos, boli cardiace, boli ginecologice, boli reumatice. Pentru început, Sanatoriul avea două secţii – una de băi medicinale şi una de electroterapie –, dotate cu instalaţii moderne

[14] *Bericht aus dem Sanatorium Dr. Poras im Kurorte Solca...*, p. 88.

[15] „Bukowinaer Rundschau”, Czernowitz, XVIII Jahrgang, Nr. 3 034, Sonntag, den 28. Mai 1899, p. 8.

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

destinate tuturor procedeelor fizice de tratament, bazate pe ultimele descoperiri terapeutice şi tehnice.

Sezonul de tratament se deschidea pe 15 mai şi se încheia pe 30 septembrie, cu trei perioade: 15 mai – 10 iulie; 11 iulie – 20 august; 21 august – 30 septembrie.

Anunţ publicitar, în „Bukowinaer Post”, Czernowitz, VI. Jahrgang, Sonntag den 28. Mai 1899, p. 7.

Sanatoriul punea la dispoziţia pacienţilor camere de locuit, o bucătărie diversificată şi de o calitate deosebită, posibilitatea petrecerii timpului liber în mod util şi plăcut în cadrul acestuia sau organizarea de excursii în împrejurimile pitoreşti. Preţurile practicate erau mult mai mici faţă de cele ale altor asemenea stabilimente din vest.

Încă din anul deschiderii, Sanatoriul a cunoscut un mare succes. Între anii 1892 şi 1901, stabilimentul a fost frecventat de 2 715 pacienţi – 1 155 de bărbaţi şi 1 560 de femei –, dintre aceştia 926 erau din Bucovina (34,11 %), 683 din Galiţia

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

(25,15 %), 998 din România (36,76 %), 89 din Rusia de Est (3,26 %), 19 din alte ţări ale Monarhiei sau ale Europei, chiar şi din Turcia (0,71 %)[16].

Numărul pacienţilor a crescut an de an, în anul 1905 ajungând la 408 – 127 din Bucovina, 144 din România, 89 din Galiţia, 31 din Rusia, iar 17 din alte ţări[17].

Sanatoriul a fost făcut cunoscut prin anunţuri publicate în ziare şi reviste care apăreau în Imperiul Austro-Ungar.

Solca nu era pregătită material să poată oferi confortul necesar acestui aflux mare de vizitatori cu pretenţii desebite din punct de vedere al confortului. Pentru a putea face faţă acestei situaţii, dr. H. Poras şi primarul de atunci al localităţii, farmacistul Alexandru Braha, încep o fructuoasă colaborare în domeniul asigurării confortului material pentru vizitatorii staţiunii. Această colaborare s-a concretizat prin construirea de vile, hoteluri şi restaurante ce-şi deschid curând porţile pentru vizitatori, numărul acestora ajungând să se dubleze.

În anii următori, concurenţa cu alte staţiuni a avut ca efect scăderea drastică a numărului de vizitatori. Pentru a putea trece peste această situaţie deosebită, dr. Poras caută o soluţie, şi anume se adresează conducerii Bucovinei cu scopul de a obţine un credit în valoare de 1 000 de florini pentru Solca. Cu toate că la început cererea sa nu a fost aprobată, el nu renunţă, insistă şi obţine un împrumut de 6 000 de florini[18]. Din acest împrumut urma să se construiască Casa staţiunii (Casă de cură). Dr. Hermann Poras nu a mai ajuns să-şi vadă visul împlinit, construcţia Casei staţiunii începând abia în anul 1902, pe locul cumpărat de la Fondul Religionar, sub conducerea medicului localităţii, dr. Hermann Weinberg, şi a primarului, farmacistul Alexandru Braha, după ce a fost obţinută o subvenţie de 12 000 de coroane de la Dieta Ţării[19].

Consilierul sanitar dr. Hermann Poras, cel care şi-a dedicat viaţa îndeplinirii tuturor sarcinilor şi binelui oamenilor suferinzi, a decedat subit la 25 mai 1899, în urma unui infarct cardiac.

Ziarul cernăuţean „Bukowinaer Rundschau”[20] consemna, la rubrica *Kleine Chronik*, următoarele: „Czernowitz, den 28. Mai 1899. *Leichenbegängnis.* Gestern nachmittags wurde der plötzlich verstorbene Oberbezirksarzt und Sanitätsrath Dr. Hermann Poras unter einer überaus zahlreichen Betheiligung zu Grabe getragen. Diese Betheiligung war das beste Zeugnis dafür, welcher Achtung und Beliebtheit sich der Verstorbene in allen Kreisen der Bevölkerung erfreute. Dem mit Kränzen reich bedeckten Sarge folgten ausser den Leidtragenden: Landespräsident Baron

[16] *Bericht aus dem Sanatorium Dr. Poras im Kurorte Solka...*, p. 87.

[17] Hermann Mittelmann, *Illustrierter Führer durch die Bukowina*, Czernowitz, Schally, 1907, p. 114.

[18] Ferdinand Eisenhauer, *Dr. Hermann Poras – der Gründer des Kurortes Solca*, în „«Die Stimme». Mitteilungsblatt für die Bukowiner”, Tel Aviv, Jahrgang 49, Nr. 415, Februar, 1993, p. 3.

[19] *Condica cronicală a parohiei Solca*, manuscris, p. 57; Ferdinand Eisenhauer, *op. cit.*, p. 3.

[20] „Bukowinaer Rundschau”, Czernowitz, XVIII. Jahrgang, Nr. 3 035, Dienstag, den 30. Mai 1899, p. 3.

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

Bourguignon mit allen Landesregierungsräthen, Bürgermeister Baron Kochanowski mit dem Vicebürgermeister Dr. Reiß, Cultuspräses kais. Rath Naftali Tittinger mit dem Präsesstellvertreter Baltinester, viele Landesgerichtsräthe, fast alle Aerzte, Professoren aller hierortigen Mittelschulen, die Mitglieder des Commis- und Buchhaltersunterstützungsvereines, der «Akademischen Lesehalle» sowie eine grosse Anzahl Freunde und Bekannte des Verblichenen. Dem Leichenwagen voran gingen die Zöglinge der Lehrerbildungsanstalt. Am offenen Grabe widmete Oberrabbiner Dr. Rosenfeld dem Heimgegangenen einen tiefempfundenen, warmen Nachruf".

„Cernăuţi, 28 mai 1899. *Înmormântare.* Ieri după-amiază a fost înmormântat, în prezenţa a numeroase persoane, medicul general districtual şi consilier sanitar dr. Hermann Poras, lovit de o moarte fulgerătoare. Participarea extrem de numeroasă a fost cea mai bună dovadă a stimei şi preţuirii de care răposatul s-a bucurat în rândul populaţiei. În urma sicriului acoperit din belşug cu coroane, veneau, în afară de cei care îl purtau: guvernatorul Ţării, baronul Bourguignon, însoţit de toţi consilierii guvernamentali; primarul, baronul Kochanowski, împreună cu viceprimarul, dr. Reiß; consilierul imperial pe probleme de culte, Naftali Tittinger, împreună cu preşedintele locţiitor Baltinester, mulţi consilieri juridici, aproape toţi medicii, profesorii de la şcolile medii locale, membri ai asociaţiilor (de sprijin) contabile, de la «Reuniunea pentru leptură», precum şi un mare număr de prieteni şi cunoscuţi. Înaintea sicriului mergeau elevii de la Institutul Pedagogic. La mormânt, înainte de înhumare, rabinul superior dr. Rosenfeld, i-a adus un ultim şi emoţionant omagiu".

Danksagung.

Anlässlich des unersetzlichen Verlustes, den wir durch das Ableben unseres unvergesslichen Gatten, resp. Vaters, Bruders und Grossvaters, des Herrn

Dr. Hermann Poras

erlitten haben, sind uns von nah und fern so zahlreiche Beweise der Liebe und Theilnahme zugekommen, dass wir uns ausserstande fühlen, jedem Einzelnen hiefür persönlich Dank zu sagen.

Mögen daher diese Zeilen allen Jenen, welche dem Verstorbenen durch ihre Betheiligung an der Leichenfeier die letzte Ehre erwiesen haben, unseren innigsten Dankgefühle Ausdruck geben.

Czernowitz, am 30. Mai 1899.

Familie Poras.

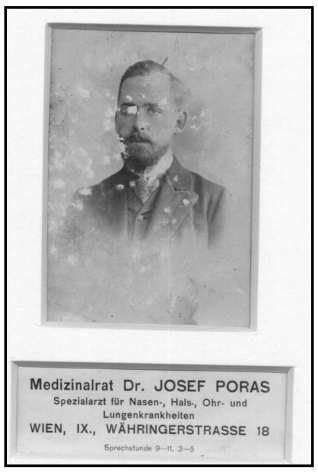
„Bukowinaer Rundschau", Czernowitz, XVIII Jahrgang, Nr. 3 037,
Donnerstag, den 1. Juni 1899, p. 4.

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

Familia îndoliată publică în ziarul din iunie 1899[21] un „*Mesaj de mulţumire.* În urma pierderii iremediabile suferite de noi, prin decesul neuitatului nostru soţ, tată, frate şi bunic, domnul dr. Hermann Poras, am primit atât de multe dovezi de compasiune de pretutindeni, încât nu suntem în stare să mulţumim fiecăruia personal.

Prin urmare, fie ca aceste rânduri să mulţumească din suflet tuturor celor care, participând la înmormântare, au onorat memoria celui decedat.

Cernăuţi, în 30 mai 1899. Familia Poras."

După decesul neaşteptat al dr. Hermann Poras, conducerea Sanatoriului este preluată de fiul său, dr. Josef Poras (22 august 1874, Rădăuţi – 17 iulie 1936, Viena), absolvent al K. K. Ober-Gymnasium din Rădăuţi (1892)[22] şi al Şcolii Medicale a Universităţii din Viena, MD în iunie 1898.

Josef Poras s-a căsătorit, în 1900, cu Eleonora Wender din Viena, cu care a avut trei copii: doi băieţi, Hermann (1901, Viena, medic), Fredrick/Fritz (1903, Viena, doctor în drept) şi o fiică, Thea (1906, Cernăuţi)[23]. În 1904 s-a stabilit în Cernăuţi, unde, pe perioada iernii, avea un cabinet medical particular, el fiind medic specialist ORL şi în boli de plămâni.

Prin toate mijloacele ce i-au stat la dispoziţie, dr. Josef Poras a sprijinit dezvoltarea în continuare a staţiunii Solca. Dr. Josef Poras a condus Sanatoriul până în preajma Primului Război Mondial, când s-a mutat definitiv la Viena, unde a avut un cabinet medical privat, situat în Währingerstrasse 18.

Serviciile medicale la Sanatoriul „Dr. Poras" erau asigurate de dr. J. German, dr. M. Kulikowski, dr. N. Rhoden, dr. P. Horowitz, dr. Ed. Beilich, dr. Karl Ungar, dr. A. Singer[24].

În perioada austriacă, Sanatoriul „Dr. Poras" era apreciat ca unul dintre cele mai frumoase şi mai bune aşezăminte de tratament existent în partea estică a Monarhiei, iar staţiunea Solca a devenit o ţintă turistică şi de tratament de o popularitate care o egala pe cea a marilor staţiuni din Imperiul Austro-Ungar. Solca şi Sanatoriul „Dr. Poras" au fost ca un magnet pentru evreii de condiţie bună, care îşi petreceau lunile de vară îngrijindu-şi de sănătate şi petrecând.

---

[21] „Bukowinaer Rundschau", Czernowitz, XVIII Jahrgang, Nr. 3 037, Donnerstag, den 1. Juni 1899, p. 4.

[22] Petru Bejinariu, Luca Bejenaru, Ştefan Botezat, Viorica Goreac, Marian Olaru, *Compendiu istoriografic al Liceului Teoretic „Eudoxiu Hurmuzachi" 1872–1997*, Iaşi, Editura Bucovina, 1997, p. 116.

[23] Joe Poras, *op. cit.*

[24] *Bericht aus dem Sanatorium Dr. Poras im Kurorte Solca...*, p. 103.

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

Comparată cu staţiunea Merano (Italia) – „al Bucovinei Meran”[25], cum spunea D. I. Mitric-Bruja –, Solca era cunoscută şi sub numele de „Perla Bucovinei” sau cea de „Reichenhall-ul de Est”, rivalizând, în privinţa numărului de pacienţi, cu renumitele staţiuni Reichenhall (Bavaria Superioară) şi Gleichenberg (Styria).

În anul 1922, Sanatoriul „Dr. Poras” a intrat în proprietatea statului, fiind preluat de Societatea de Asigurări Sociale din Bucureşti şi primind numele de Sanatoriul „Regina Maria”.

Prin Ordinul Ministerului Sănătăţii nr. 150, din 16.02.2004, Sanatoriul a fost transformat în Spitalul de Boli Cronice Solca. În aprilie 2011, spitalul a fost desfiinţat – alături de alte peste 65 de unităţi medicale din toată ţara –, pavilionul principal fiind abandonat.

Înainte de Primul Război Mondial, în Solca s-a constituit, din iniţiativa dr. Wender, un comitet cu scopul de a ridica un monument în memoria întemeietorului staţiunii Solca, fostului consilier sanitar dr. Hermann Poras. În acest scop a fost conceput un apel în care erau evidenţiate meritele deosebite ale dr. Poras în dezvoltarea oraşului Solca, apel ce urma să fie tipărit şi distribuit celor interesaţi.

Iniţiatorii apelului erau convinşi că acesta „se va bucura de cel mai mare răsunet şi că vor veni atât de multe donaţii, încât construirea unui monument [...] va fi posibilă în cel mai scurt timp”[26].

Cu toate că iniţiativa s-a bucurat de aprobarea generală şi a atras tot mai mulţi adepţi – pacienţi ajutaţi de dr. Poras, mulţi prieteni şi admiratori şi-au manifestat intenţia de a sprijini ridicarea acestui monument în Solca –, din motive financiare, acest gest nobil nu s-a putut realiza[27].

În anul 2006, stră-strănepotul doctorului Hermann Poras, Josef Poras, care locuieşte în SUA, a vizitat oraşul Solca şi Sanatoriul înfiinţat de înaintaşul său, manifestându-şi intenţia de a monta pe zidul clădirii, aflată încă într-o stare bună la acea dată, o placă comemorativă.

Nici această iniţiativă nu a fost şi nu va mai fi realizată, clădirea dezafectată a fostului Sanatoriu „Dr. Poras” fiind distrusă de un incendiu în noaptea de 27/28 aprilie 2014.

Prin studiul nostru dorim să aducem un omagiu unui om care şi-a dedicat întreaga viaţă şi activitate oamenilor suferinzi şi s-a numărat printre cei mai distinşi reprezentanţi ai profesiei sale, Dr. Hermann Poras, de la a cărui naştere se împlinesc 180 de ani.

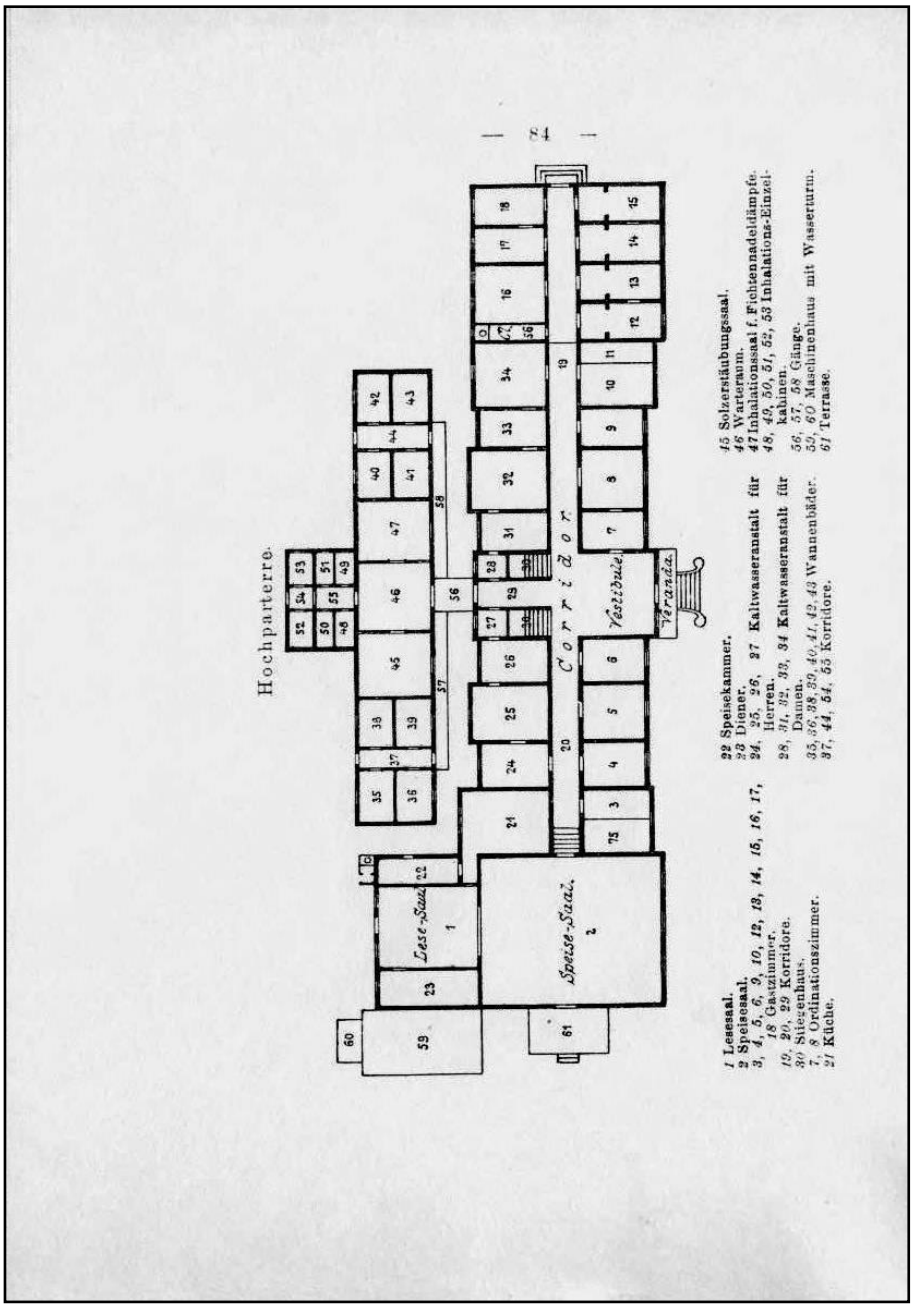
[25] D. I. Mitric-Bruja, *Solca*, în „Patria”, Cernăuţi, anul III, nr. 307, 6/18 august 1899, p. 1.

[26] Neumann Wender, *Solka* (II), în „Bukowinaer Post”, Czernowitz, VIII. Jahrgang, Nr. 1 188, Donnerstag, den 22. August 1901, p. 1–2.

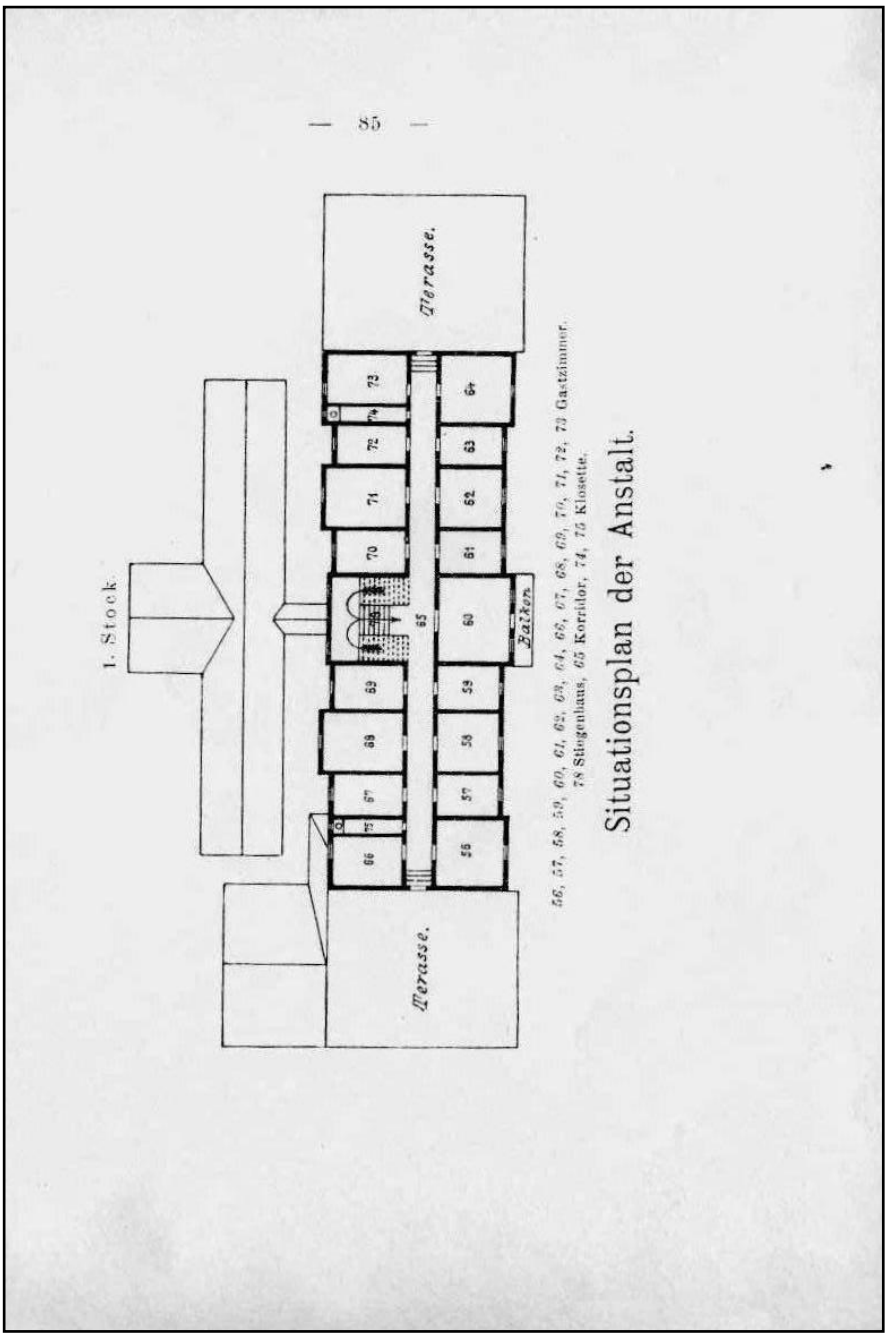
[27] Ferdinand Eisenhauer, *op. cit.*, p. 3.

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

ANEXA

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)

BDD-A32869 © 2015 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:54:41 UTC)